

آتش دائم

منتخبی از گفتارهای

ربای لوباویج

ربی مناخم مندل شینرسون

ترجمه کتاب Torah studies

از ربی جاناتان ساکس. ام. ا. (کتاب) دکترای فلسفه

ترجمه فارسی بوسیله

پرویز مژده‌ی

Translated into Farsi by:

Mr. Parviz Mojdehi

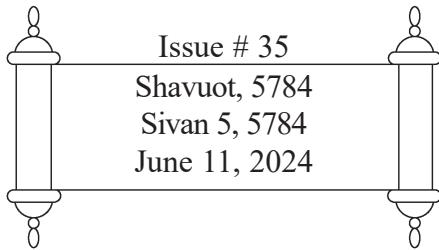
*

Reprinted with permission by:

Chabad Persian Youth

&

Moshiach Awareness Center

Tuesday, June 11, Light 1st night of Shavuot Candles **by 7:46 p.m.**
Wednesday, June 12, Light 2nd night of Shavuot Candles **AFTER 8:50 p.m.**

Thursday, June 13, Shavuot ends **at 8:50 p.m.**
(Times are for Los Angeles)

شاوو عوت (۱)

شاوو عوت روزی است که ما اهدای توراه در کوه سینای را به یاد می آوریم. در توراه به ارتباط این روز و دادن توراه به ایسراطل ها، به صورت واضح اشاره نشده است و فقط به این ترتیب از آن یاد کرده است که: «شما باید (از روز دوم پسح) پنجاه روز شمارید. آن روز را اعلام کنید و آن روز باید روز مقدسی برای شما باشد»... اگرچه ما می دانیم که توراه در روز ششم سیوان داده شده است، در زمانی که تقویم، هنوز به وسیله مشاهده عینی ماه نو، تعیین می شد. پنجمین روز یعنی شاوو عوت می توانست در پنج، ششم و یا در هفتم سیوان واقع بشود. معهداً، در حال حاضر که تقویم دیگر متغیر نمی باشد، شاوو عوت همواره با ششم سیوان مصادف است.

در کتاب های مقدس ما به شاوو عوت و اهمیت آن اشاره شده است. این مطلب که برخلاف موعدهای دیگر، در قربانی های مخصوص شاوو عوت اشاره ای به کلمه «گناه» نشده است گویای این حقیقت است که شاوو عوت با پذیرش توراه به وسیله ایسراطل ها در ارتباط است چرا که اهداء توراه به آن ها این امتیاز را داد که گناهانشان بخسوده بشود.

بنابراین مطالب این دو سخنرانی تأکیدی است بر اهمیت اهداء توراه در سینای و این که اهداء توراه، چگونه تغییراتی در وضعیت روحانی انسان ایجاد کرد و این واقعه که تنها یک بار در تاریخ ایجاد شد چگونه امکاناتی را در جهان به وجود آورد که قبل از آن جهان از این امکانات بی بهره بود.

اولین سخنرانی با عنوان این حقیقت آغاز می شود که ماه سیوان، ماه سوم از خروج ایسراطل ها از مصر به سوی سرزمین موعود بود. چرا توراه فوراً بعد از خروج از مصر به ایسراطل ها داده نشد؟ و آیا شماره سه دارای خصوصیت و امتیاز خاصی می باشد؟ متن و موضوع اصلی آن اشاره به نوعی متفاوت از وحدت و یگانگی می کند که یک فرد یهودی در ارتباطش با خداوند می تواند به آن برسد.

۱ – سومین ماه

واقعه اهداء توراه در سومین ماه، ماه سیوان، انجام گرفت. از آنجا که این موضوع به طور واضح، قسمتی از برنامه الهی بوده است پس بنابراین می

Aish Tamid
Shavuot, 5784

بایست ارتباط بخصوصی مابین این واقعه و زمان آن، و مابین توراه و سومین ماه موجود باشد. در تلمود^۱ به این مطلب به صورت واضح اشاره شده است: «متبارک است آن خدای پر از رحمت که توراه را که شامل سه بخش می باشد به قومی داده است که دارای سه گروه می باشد. توراه ای که در روز سوم از ماه سوم به وسیله فرزند سوم به قوم ایسرائیل اهداء شد. عدد «سه» دائماً در این گفته ها تکرار شده است. توراه دارای سه بخش است: توراه، نووئیم و کتوبیم. قوم ایسرائیل به سه گروه تقسیم می شوند: کوهن، لوی و ایسرائیل. مُشه، بعد از میریام و اهرون فرزند سوم بود. توراه در ماه سوم، در سومین روز جدایی ایسرائیل ها از همسرانشان به آنها اهداء شد. چرا عدد سه و نه عدد یک؟ توراه یگانه است و هدف از آن آشکار کردن یگانگی خداوند است. عدد یک، عددی است که نماینده یگانگی است و یک بودن خداوند را آشکار می کند؟!...»

موضوع رابیشتر گسترش بدھیم. اهمیت اساسی این سومین ماه در همین اهداء توراه می باشد. میصوت الهی به خودی خود کلاً چیز تازه ای نبودند. این فرمان های الهی حتی قبل از اهداء توراه هم وجود داشتند. از جمله هفت فرمان نوح، میصوت ختنه و میصواهایی که در «مارا» به ایسرائیل ها داده شد. واقعه سینای مسلمان طبیعت انجام میصوت را تغییر داد^۲. انجام میصوت چیز تازه ای نبود ولی توراه تازگی داشت و تفاوت مابین توراه و میصوت از این قرار است^۳:

«از طریق انجام میصوت، من انسان در مقابل خواسته خداوند باطل می شود. همچون «ارابه ای در برابر اрабه ران» ولی از طریق توراه، من انسان با خداوند یکی می شود و این دو مطلب دو چیز متفاوت هستند. اрабه دارای هیچگونه اراده ای نیست مگر اراده اربابه ران، در این حالت اربابه و اربابه ران دارای موجودیت واحدی نیستند. پدیده تازه ای که در سینای اتفاق افتاد بسیار عظیم و متفاوت بود حالا دیگر یک فرد ایسرائیل می توانست که با خداوند یکی بشود و اگر اینطور است می توان دوباره این پرسش را مطرح

۱- مسخت شبات - ۸۸ - الف

۲- رجوع شود به ربیام تفسیری بر میشنا، خولین، پایان فصل هفت

۳- تنبی بخش اول فصل ۲۳

کرد که چرا سمبول واقعه سینای و اهداء توراه ، عدد سه می باشد و نه عدد یک؟

۲- دو نوع وحدت

در واقع هدف اهداء توراه ایجاد وحدت بوده است. ولی وحدت واقعی چیست؟ زمانی که انسان وحدت را در میان کثیرت درک می کند در این زمان او وحدت را در دل تفاوت ها مشاهده می کند. اگر او فقط یک نوع موجودیت را بشناسد، ما نمی دانیم، چنانچه وجود دیگری را کشف کند چگونه عکس العملی را نشان می دهد؟ آنوقت شاید او عنوان کند که دو واقعیت وجود دارد، خداوند و جهان. زمانی که او با بیش از یک موجودیت روبرو می شود و هنوز معتقد است که تنها واقعیت موجود خداوند است، او به یگانگی واقعی خداوند دست یافته است و آن را درک کرده است. داستانی تمثیلی و سنتی از این مطلب وجود دارد. اگر ما بخواهیم بدانیم که پیوند ووابستگی پادشاه و شاهزاده، پدر و فرزند، تابه چه حد است، این پیوند تا زمانی که شاهزاده در قصر پادشاه است مشخص نمی شود بلکه با دور کردن شاهزاده از پادشاه و قرار دادن او در میان مردمان عادی مشخص می شود. اگر او هنوز در میان مردمان عادی همچون یک شاهزاده رفتار کند او فرزند واقعی پدرش می باشد. همینگونه در مورد یک فرد یهودی، نه در خانه خداوند و میشکان الهی، بلکه در تنوع و گوناگونی جهان است که احساس و درک یگانگی خداوند در او به اثبات می رسد. و او این احساس یگانگی خداوند را در خود به دو طریق می تواند حفظ کند. او می تواند همه خودآگاهی اش را از همه چیز به جز خداوند سرکوب کند و یا او می تواند کاملاً آگاه از موجودیت دنیا و همه چیز آن باشد و در درون آنها خداوند را کشف کند و این دو مین طریق است که عمیق تر و پرمعناتر است. کسی که خودآگاهی و احساس خودش را سرکوب می کند و چشمانش را به روی طریق های دنیا می بندد معتقد است که جهان و مسائل مربوط به آن چیزهایی جدا از خداوند و در تضاد با او هستند و باید از آنها فاصله گرفت. وحدت و یگانگی ای که او در زندگی

مذهبی به آن رسیده است عمیق نیست و مصون هم نیست.

۳ - سه مرحله

در رشد معنوی انسان به طرف درک یگانگی خداوند همانگونه که دیده می شود سه مرحله وجود دارد و آنها با سه ماه که از پسح تا شاوووعوت وجود دارد مطابقت می کنند^۴.

ماه نیسان، ماه خروج از مصر، زمانی که خداوند به ایسرائل ظاهر شد می باشد. آنها از مصر فرار کردند، فرار به معنای واقعی کلمه و فرار به صورت سمبولیک، فرار از درک دنیا. آنها صرفاً از الهام الهی پر شده بودند. نوع درک آنها از وحدت، حاصل انکار جهان بود. برای آنها خداوند یگانه بود به خاطر آن که تنها فقط یک چیز را می شناختند و به خاطر آن که جهان موجودیت خودش را در مقابل چشمان آنها متوقف کرده بود.

ماه ایپار، دومین ماه تماماً مربوط به شمارش عمر می باشد و ماهی که ما خودمان را برای واقعه سینای، شاوووعوت آماده می کنیم. ما نسبت به موجودیت خودمان و جهانی که در آن زندگی می کنیم به عنوان چیزی جدا از خداوند که می بایست سرکوب بشود، آگاهی داریم. همچون ارابه و ارابه ران، خداوند و جهان یکی هستند ولی دو چیز.

ماه سیوان، سومین ماه، زمانی است که توراه داده شد. زمانی که خداوند و جهان یکی می شوند و این لحظه وحدت خالص و واقعی است. زمانی که آنچه که به نظر دو چیز می آمدند، پدیده سومی را به وجود می آورند که شامل آنها و بالاتر از هر دوی آنهاست.

۴ - بالا و پائین

و این است علت اینکه چرا توراه در سومین ماه به ملت ایسرائل اهداء شد. به

A i s h T a m i d
S h a v u o t , 5 7 8 4

خاطر آن که از طریق انجام میصوّت و فرمان های الهی، ما مَنِیْت های خودمان را محو می کنیم ولی ما هنوز با خداوند یکی نیستیم. وحدت نهایی تنها از طریق مطالعه توراه زمانی که عقل انسانی و خواسته الهی با یکدیگر ترکیب میشوند^۵، کسب میشود. این دو به پدیده ای تبدیل میشوند که وحدت کاملی را ایجاد می کند.

به همین علت بود که مُشه توراه را در محل سینای از خداوند دریافت کرد. ربانیم می گویند سینای برای اهداء توراه انتخاب شد چرا که در میان کوه ها، پائین ترین ها (یعنی متواتض ترین ها) بود. اما اگر مناسب ترین محل برای اهداء توراه، پائین ترین ها می باشد پس چرا توراه در دشت ها و یا دره ها به ایسراeل ها داده نشد؟ به خاطر آن که سینای نماینده و نشانگر برخورد و ترکیب دو تضاد است. بالاترین ها و پائین ترین ها، خدا و انسان. و این است اهمیت توراه.

(منبع لیکوتی سیحوت جلد دوم، صفحه ۳۰۱ الی ۳۰۳)

(Source: Likkutei Sichot,
Vol. 2, pp. 301-303)

۵- تنبیا بخش اول فصل پنج

شاوو عوت (۲)

علاوه بر ظهور خداوند در بیابان، دو واقعه دیگر نیز در دو زمان متفاوت یعنی مرگ دو تن از بزرگ‌ترین شخصیت‌های تاریخ مذهبی ما در شاوو عوت اتفاق افتاده است. مصادف شدن این دو واقعه با شاوو عوت به ما یادآوری می‌کند که الہامات الهی پدیده هایی نیستند که فقط یک بار اتفاق بیافتد بلکه یک پروسه ادامه دار می‌باشند و این که واقعه سینای برای ایسراeل‌ها همچون نقطه اوجی است که از آن نقطه ما سعی می‌کنیم که به پیشرفت های معنوی بیشتری دست بیابیم. این دو شخصیت همچون دو پدیده کلیدی برای پیشرفت معنوی ما هستند و به همین دلیل دارای رابطه بخصوصی با یکدیگر می‌باشند.

۱- سه واقعه

واقعه اصلی که شاوو عوت یادآورنده آن است همانگونه که در تفیلا و قیدوش شاوو عوت عنوان می‌کنیم «زمان اهداء توراه» می‌باشد. روزی که وحی و الہام الهی بر تمامی قوم ایسراeل در سینای ظاهر شد. چندین نسل بعد واقعه دیگری در یک چنین روزی اتفاق افتاد: مرگ داوید هملخ^۶ و در زمینه تاریخ معاصر واقعه دیگری در همین روز اتفاق افتاد. مرگ بعل شمطوو بنیانگذار نهضت حاسیدوت. از نقطه نظر الهی رخ دادن این سه اتفاق بزرگ در یک روز، شاوو عوت، تصادفی نمی‌باشد. بلکه علامتی است از یک ارتباط درونی مابین آنها. به این معنا که واقعه شاوو عوت آشکار شدن صدای خداوند در سینای، باعث شد که این صدا به وسیله داوید هملخ و بعل شمطوو گسترش بیشتری بیابد. آنها سه نقطه اوج را در این بازگشایی دائمی الہام الهی نشان می‌دهند.

۲ - ملاقات زمین و آسمان

در میدراش⁷ از نوع تازه‌ای از وضعیت جهان که به وسیله اهداء توراه ایجاد شد سخن گفته شده است و از قول داوید هملخ می گوید که با وجود آن که خداوند متبارک فرمان داده است که آسمان‌ها، آسمان‌های خداوند هستند ولی زمین را خداوند به انسان داده است... زمانی که خداوند اراده کرد که توراه را به بنی اسرائیل بدهد، این فرمان اولیه را ملغی کرد و گفت که دنیاهای پائین می توانند به مراتب بالاتری برسند و دنیاهای بالا می توانند پائین بیایند. و من خود اولین قدم را در انجام این مطلب برミدارم. همانگونه که در توراه گفته شده است⁸: «و خداوند درکوه سینای فرود آمد». و بعد از آن آمده است که⁹: «خداوند به مُشه گفت که به سوی خداوند بالا بیا».

۳ - پائین آمدن خداوند

آنچه که در سینای تازگی داشت فرود آمدن (نزول الوهیت) خداوند به جهان پائین ما بود. اگر چه قبلًا وحی الهی و نبوت به وجود آمده بود و بخصوص پدران ما دارای نبوت بودند ولی این نوع نبوت آنها، نوعی تجربه روحانی بود که وارد ذات این جهان مادی نمیشد و به روی آن تأثیری نداشت. اما زمانی که خداوند بر کوه سینای نازل شد، تأثیرات آن در درون جهان احساس شد. در آن لحظه بر طبق آنچه که میدراش می گوید¹⁰: «هیچ پرنده ای آواز نمی خواند و هیچ پرنده ای پرواز نمی کرد» و صدایی که از طرف خداوند می آمد انعکاس نداشت به خاطر آن که همه آن صدا به وسیله بافت و تار و پود دنیای مادی جذب می شد¹¹. توراه دیگر در آسمان‌ها نبود¹². کلام خداوند

۷- شمومت ربایا ۱۲ ، ۳

۸- شمومت ، ۱۹ ، ۲۰

۹- همان مرجع ۲۴ - ۱

۱۰- شمومت ربایا پایان فصل ۲۹

۱۱- لیکوتی سیخوت جلد چهارم فصل ۱۰۹۵

۱۲- رجوع شود به شبات ۸۹ ، الف

A i s h T a m i d
S h a v u o t , 5 7 8 4

به زمین نازل شده بود. تنها بعد از آن، عمل مقدس کردن، بهتر کردن و بالا بردن جهان به مراتب معنوی آغاز شد. و این همان عبادت ایسراeel ها است که جهان را به ظرفی تبدیل می کند که گیرنده و کسب کننده معنویت الهی است. امکان انجام و رسیدن به چنین مرحله ای در سینای ایجاد شد و به عمل درآمدنش از آن پس آغاز شد.

درست همانگونه که شناخت خداوند به وسیله اوراهام آغاز شد و به وسیله مُشه ادامه یافت. رسیدن و ارتقاء دنیای مادی به مراحل و مراتب معنوی و به سوی خداوند بعد از اهداء توراه در سینای آغاز شد و در زمان داوید و سلیمان به نقطه اوج خود رسید. کسانی که با ساختن بیت همیقداش، ایسراel ها را در مراحل رسیدنشان (معراج) به اوج معنویت مراحل تازه ای را برای آنها گشودند.

۴- عروج انسان

با ظهر داوید هملخ دو پدیده تازه در تاریخ قوم ایسراel ایجاد شد. اول آنکه، او اولین پادشاهی بود که بر تمامی قوم ایسراel حکومت می کرد (برخلاف شائلو که بر طبق گفته میدراش، بر طایفه یهودا حکومت و تسلطی نداشت^{۱۳}) و حکومت خانواده او موروثی بود. «سلطنت هرگز از خاندان داود قطع نگردد»^{۱۴}

دوم آنکه اکرگچه بیت همیقداش به وسیله سلیمان ساخته شد بلکه طرح آن و زمینه های ساخت آن به وسیله داوید هملخ^{۱۵} آمده شد. تا آنجا که آن به نام داوید خوانده شده است^{۱۶}.

هم مقام پادشاهی و هم بیت همیقداش هر دو نشانه هایی از طبیعت و ذات دست آوردهای داوید می باشند یعنی عروج جهان و انسان.

۱۳- بمیدبار ربا فصل چهار

۱۴- ربیام هیلخوت ملاخیم ۷، ۱

۱۵- تاریخ ایام اول ۲، ۲۹

۱۶- تتخوما ناسو ۱۳، راشی بمیدبار ۱۰۷

۵- سلطنت

پیوندی که مابین پادشاه و مردمش وجود دارد پیوندیست عمیق تر و متفاوت تر از آنچه که مابین یک شاگرد و معلمش موجود است. یک شاگرد بیشتر آنچه که به دست آورده است را مدیون استادش است ولی او در خارج کلاس زندگی خودش را دارد ولی یک پادشاه بر تمامی جنبه های زندگی مردمانش تأثیر و نفوذ دارد. به همین خاطر است که اگر فرد ایسرائل از فرمان پادشاه سرپیچی کند مجازاتش مرگ است^{۱۷}. حتی اگر چه آن سرپیچی در زمینه هایی باشد که خارج از حوزه حاکمیت پادشاه است. برای مثال اگر پادشاه فرمان بدهد که: «به این محل و یا آن محل برو» و یا «خانه ات را ترک نکن» علت آن است که سلطنت، پدیده ای مطلق و حوزه نفوذ آن بدون حد و مرز است و تمامی جنبه های زندگی مردم را در بر می گیرد. و این البته نوع خاصی از سلطنت می باشد. برای آن که مردم به طور مطلق تابع پادشاه باشند، پادشاه نیز باید به صورت مطلق تابع خداوند و پادشاه پادشاهان باشد^{۱۸}. به این ترتیب از طریق واسطه سلطنت، قوم ایسرائل تابع مطلق خداوند می باشند. خداوندی که به همه جنبه های زندگی ما حاکمیت کامل دارد.

به این ترتیب ما می توانیم تفاوت مابین قبول توراه در سینای و اطاعت از خداوند را که در ایده سلطنت که داوید آن را بنیان گذاشت مشاهده کنیم. آن الهام الهی که در سینای ایجاد و به وسیله خداوند آغاز شد: «من آن را شروع می کنم» و نه از درون قلب مردم. پس بنابراین بر تمامی موجودیت آنها به طور مطلق تأثیری نداشت. اما پدیده سلطنت از درون مردم و از خواست مردم سرچشمہ گرفت. اطاعت آنها منبع و اساس قدرت پادشاه بود. حکومت داوید پدیده تازه ای را مشخص می کند. حکومتی مطلق که مردم از درون خود و داوطلبانه برخود می پذیرند.

۱۷- ربیام هیلخوت ملاخیم ۳، ۸

۱۸- درخ میصوتخا، میتوخ میدوی ملخ

۶- بیت همیقداش

همان ایده عروج انسان و جهان، در بیت همیقداش که دست آورده بیگری از داوید می باشد هم دیده می شود. مابین بیت همیقداش و میشکانی که ایسراeel ها در بیابان حمل می کردند تفاوت هایی وجود داشت. زمین و محل هایی که میشکان در آنجا برپا می شد هرگز برای همیشه مقدس نمی شدند. زمانی که میشکان به محل بیگری منتقل میشد، تقدس آن نیز به محل جدید منتقل می یافت. اما زمینی که در آن بیت همیقداش ساخته شد، حتی زمانی که ساختمان بیت همیقداش خراب و نابود شد به عنوان زمینی مقدس باقی ماند. هم میشکان و هم بیت همیقداش محل حضور خداوند بودند ولی فقط در بیت همیقداش این حضور الهی برای همیشه و به صورت دائم آن، زمین را مقدس میکرد.

۷- بَعْل شَمَطُوو

این دو حرکت، حرکت خداوند به سوی انسان، و حرکت انسان به سوی خداوند در زمان ماشیح زمانی که وحدت الهی همه جا را فرامی گیرد به یک حرکت تبدیل می شوند. در واقع از زمان اهداء توراه، ایجاد این وحدت امکان پذیر شد. به خاطر آن که فرمانی که زمین و آسمان را از هم جدا می کرد، ملغی شد.

اما انگیزه بزرگی که دوران ماشیح را فراهم می کند و باعث ایجاد این وحدت میشود، همانا تعالیم بعل شمطwoo می باشد. او و فلسفه حاسیدوت که از تعالیم او نتیجه شده به ما یاد می دهد که جهان را پر از نور الهی ببینیم و درک کنیم که این کلام خداوند است که باعث بقاء جهان می باشد. از طریق او ما یاد می گیریم که خداوند را در جهان مشاهده کنیم¹⁹. و از طریق توراه که نمایانگر وحی الهی است بَعْل شَمَطُوو جهان را به مراتب بالاتری ارتقاء

۱۹- رجوع شود به تنبیا بخش دوم فصل اول

A i s h T a m i d
S h a v u o t , 5 7 8 4

داد.

و به همین ترتیب دوران ماشیح به وسیله گسترش دادن تعالیم بَعْل شمطیو
فراهر می شود. ماشیح همچون داوید در توراه و با توراه زندگی خواهد
کرد.²⁰

(Source: Likkutei Sichot,

Vol. 8, pp. 21-28) (منبع لیکوتی سیخوت، جلد هشتم صفحات ۸ و ۲۱)

۲۰- ربیام هیلخوت ملاخیم پایان فصل ۱۱

JEWISH CHILDREN:
Get your own letter
in a Sefer Torah!
<http://www.kidstorah.org>

This week's issue is sponsored in part by:

B”H

YOSEF Y. SHAGALOV
Traveling Notary Public & Home Signing Agent
Member: National Notary Association
Cell Phone: (323) 934-7095 • Fax: (323) 934-7092
E-mail: yys770@aol.com

“For All Your Notary Needs - At **Your** Location”

TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF
A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

Reprinted with permission by:

CPY Chabad Persian Youth 9022 W Pico Boulevard. Los Angeles, CA 90035 Tel.: (310) 777-0358 Fax: (310) 777-0357 http://www.cpycenter.org e-mail: cptcenter@sbcglobal.net	&	Moshiach Awareness Center, a Project of: Enlightenment For The Blind, Inc. 602 North Orange Drive. Los Angeles, CA 90036 Tel.: (323) 934-7095 * Fax: (323) 934-7092 http://www.torah4blind.org e-mail: yys@torah4blind.org
--	---	---

Rabbi Hertzl Peer, Executive Director **Rabbi Yosef Y. Shagalov, Executive Director**

Printed in the U.S.A.

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to: <http://www.torah4blind.org>